

TAAART

TEKST *Meneer Zee* & ILLUSTRATIES *Dorien Bellaar*

—HORIZON—

© Jan De Maeyer, 2020
Illustraties: © Dorien Bellaar
Vormgeving: Peer De Maeyer

ISBN 978 94 639 6238 4
ISBN 978 94 639 6239 1 (e-book)
D/2020/13.656/21
NUR 273

www.horizon.be
www.overamstel.com

OVERAMSTEL
uitgevers

Horizon is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Vertegenwoordiging in Vlaanderen
Overamstel Uitgevers België
Leopold De Waelstraat 17A
2000 Antwerpen

Vertegenwoordiging in Nederland
Overamstel Uitgevers
Paul van Vlissingenstraat 18
1096 BK Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ondanks alle zorg die aan de samenstelling van de uitgave werd besteed, kan de redactie of de auteur noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze publicatie zou kunnen voorkomen.

Bij het achterhalen van de auteursrechten van de illustraties is met grote zorgvuldigheid te werk gegaan. Als er niettemin onvolkomenheden zouden worden geconstateerd, dan zal de uitgeverij daarvan graag op de hoogte worden gesteld.

In een grote, grijze stad
vol met grote, grijze huizen
woonde een bakker die
heel goed taart kon bakken.

Telkens wanneer hij een taart
had gebakken, klakte hij met zijn tong,
duwde hij zijn bakkersmuts naar achteren
en begon hij een beetje te blozen.
Huppelend mikte hij dan handig de taart
tussen de andere taarten
en riep: 'Hopsakee!'

De bakker kon zo goed taart bakken,
dat iedereen die passeerde
voor het raam moest blijven staan
om te kijken. En te blijven kijken.
De monden van de mensen
vielen open als kleine deurtjes.
Alsof ze verwachtten dat de stukken taart
zomaar hun mond kwamen binnengevlogen.

Dat deden ze natuurlijk niet.
Maar de mensen kochten ook geen taart.

ANDERRE KOEK

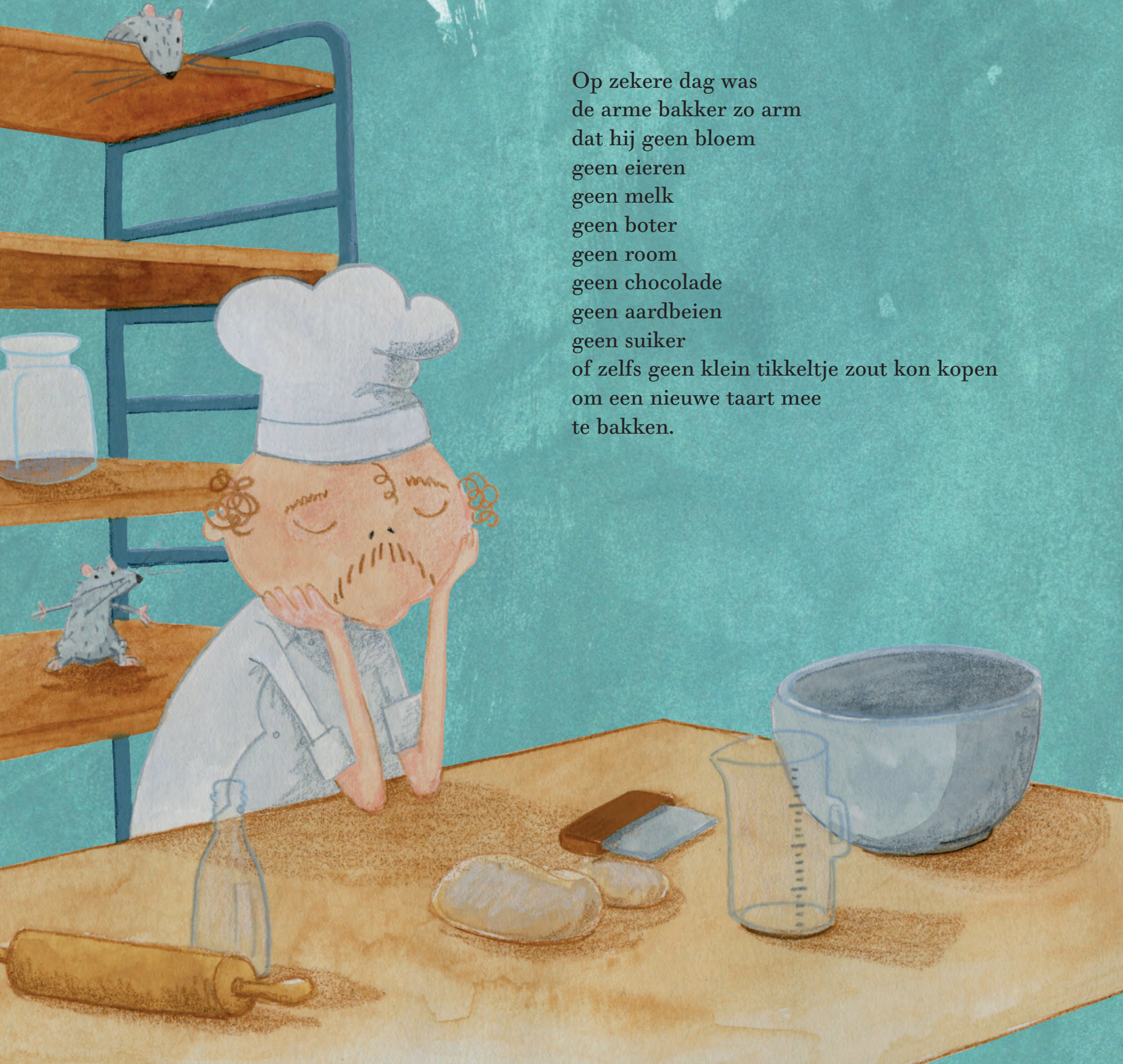
En weet je waarom niet?
De taarten waren té mooi. Echt waar.
Niet te mooi om naar te kijken,
maar té prachtig mooi
om op te eten.

Daarom ging niemand door
de deur naar binnen en
deed niemand het belletje rinkelen.

Daarom verkocht de bakker
geen enkele taart
en werd hij heel arm.
Arme bakker.

Op zekere dag was
de arme bakker zo arm
dat hij geen bloem
geen eieren
geen melk
geen boter
geen room
geen chocolade
geen aardbeien
geen suiker
of zelfs geen klein tikkeltje zout kon kopen
om een nieuwe taart mee
te bakken.

Met de allerlaatste restjes deeg
bakte hij toen drie kleine, zoete broodjes.
Hij klakte niet met zijn tong.
Hij duwde zijn bakkersmuts niet naar achteren
en bloosde niet. Ook geen beetje.
Zonder te huppelen mikte hij de zoete broodjes
tussen de taarten aan het raam
en mompelde stillletjes: 'Hopsakee.'

Toen rinkelde het belletje.

Tingelingeling